

Odbor za državnu službu

OCJENJIVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Postupak ocjenjivanja državnih službenika potrebno je provesti sukladno člancima 82. – 89. Zakona o državnim službenicima (ZDS; NN 92/05, 107/07, 27/08), koristeći se obrascem propisanim Pravilnikom o sadržaju posebnog izvještaja o ocjeni rada i učinkovitosti državnih službenika (NN 78/06, 128/06), a osobito je bitno da službenik prijedbu na predloženu ocjenu razmotri zajedno s nadređenim službenikom, prema čl. 86/2. ZDS.

Rješenje kl. UP/I-080-07/09-01/596, ur. br. 525-07-2-0295/09-1 od 21. svibnja 2009.

Rješenjem tijela prvog stupnja službenik se ocjenjuje ocjenom zadovoljava za izvještajno razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. prosinca 2008. Protiv rješenja J. B. pravodobno je podnio žalbu, u kojoj navodi da nije u cijelosti poštovana procedura opisana u čl. 84. ZDS, odnosno nije prethodno utvrđen plan rada za 2008., nije obavljena kontrola rada i učinkovitosti i nije obavljeno nepristrano ocjenjivanje jer je neposredno nadređeni službenik pod pritiskom načelnika ureda O. prvotno predloženu ocjenu odličan izmijenio u ocjenu zadovoljava. Navodi da je uskratio potpis na prijedlog ocjene zadovoljava, nakon čega je načelnik ureda O. pregledao njegove upravne i neupravne predmete iz listopada 2008. i konstatirao neke nedostatke. Navodi da je radio rješenja po tipskom obrascu po kojem rade svi inspektori u Hrvatskoj te da je izvršio 701 pregled i sastavio 285 zapisnika, pa smatra da ne spada u kategoriju zadovoljava.

Odredbom čl. 82/1. ZDS propisano je da se ocjenjivanje rada i učinkovitosti službenika provodi svake godine za prethodnu kalendarsku godinu. O tome se odlučuje u upravnom postupku u kojem je potrebno potpuno

i istinito utvrditi sve činjenice odlučne za donošenje pravilne i zakonite odluke, o čemu se donosi rješenje s obrazloženjem koje mora sadržavati bitne dijelove sukladno odredbi čl. 209/2. i 209/3. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP; NN 53/91, 103/96), koji se primjenjuje temeljem čl. 168. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), a to su između ostalog: utvrđeno činjenično stanje, prema potrebi razlozi koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, pravni propisi i razlozi koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dano u dispozitivu. Kad je nadležno tijelo ovlašteno riješiti stvar po slobodnoj ocjeni, mora iznijeti razloge kojima se pri donošenju rješenja rukovodilo. To je potrebno navesti u pobijanom rješenju na jasan i nedvojbena način kako bi podnositelj žalbe mogao ostvariti pravo na učinkovitu zaštitu svojih prava.

Iz raspoloživog obrasca o izvještaju o ocjeni rada i učinkovitosti J. B. proizlazi da je tek 9. veljače 2009. ispunjen u dijelu prikaza planiranih poslova, iako je planirane ciljeve i zadatke za 2008. trebalo dogovoriti odmah početkom godine koja se ocjenjuje. Istog dana izvršena je i periodična kontrola rada i učinkovitosti, kao i ocjenjivanje rada i učinkovitosti podnositelja žalbe. Spisu prileži i dio izvještaja po kojem je neposredno nadređeni službenik predložio ocjenu zadovoljava dana 22. siječnja 2009., bez potpisa podnositelja žalbe i mišljenja o prijedlogu ocjene, te nije moguće zaključiti kada je provedeno ocjenjivanje, a svakako postupak nije proveden sukladno čl. 84. ZDS.

U spisu se nalazi i službena zabilješka načelnika odjela o kontroli rada državnog službenika koja je izvršena 29. siječnja 2009., a u očitovanju podnositelja žalbe od 30. siječnja 2009. navodi se da se slaže s navedenim tekstom službene zabilješke, vezano za nevođenje propisane evidencije urudžbenog zapisnika i upisnika predmeta i navodi da se nije vodila zbog uvjeta rada.

Čl. 86/1. ZDS određuje da rad i učinkovitost državnog službenika ocjenjuje neposredno nadređeni službenik, pri čemu utvrđuje njegovu učinkovitost uspoređivanjem rezultata izvršenih poslova s rezultatima utvrđenim u opisu njegova radnog mjesta i radnim planovima, a u čl. 86/2. određuje se da ako službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenom službeniku koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.

Iz spisa predmeta i iz obrazloženja ne proizlazi da je ocjena razmotrena zajedno sa službenikom, a također obrazloženje pobijanog rješenja ne sadržava gore navedene bitne dijelove te je nejasno na temelju kojih je

činjenica i dokaza čelnik tijela vrednovao rad podnositelja žalbe, odnosno utvrdio da je ostvario ocjenu »zadovoljava«.

NAPREDOVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Primjena članka 90. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, broj 92/05, 107/07 i 27/08) i članka 3. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (Narodne novine, broj 77/07).

Rješenje kl. UP/II-112-07/09-01/937, ur. br. 566-01/5-09-3 od 23. studenoga 2009.

Rješenjem tijela prvog stupnja odbijen je zahtjev samostalne upravne referentice M. P. za napredovanje na radno mjesto više upravne savjetnice. Ona je pravodobno podnijela žalbu u kojoj navodi da je u Narodnim novinama bio objavljen natječaj za radno mjesto inspektora u Odjelu za nadzor i višeg upravnog savjetnika u Odjelu za ovrhu. Kako tada nije imala četiri godine radnog iskustva, prosljedila je molbu za inspektora i zahtjev za napredovanje, na što je primila odgovor da će se radno mjesto popuniti natječajem, da bi u svibnju za navedena mjesta bila objavljena obustava natječaja. Dodaje da ima sve uvjete za radno mjesto višeg upravnog savjetnika i smatra da potreba posla nije razlog za odbacivanje njezina zahtjeva jer na to mjesto može doći netko drugi, dok bi joj rad na novom radnom mjestu bio zadovoljstvo i skratio putovanje do posla.

U čl. 3. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (NN 77/07) određeno je da državni službenik može napredovati ako je ispunio uvjete iz čl. 90. ZDS i uvjete za raspored na radno mjesto propisane Uredbom o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi i pravilnikom o unutarnjem redu (redovito napredovanje).

ZDS u čl. 90/3. utvrđuje da državni službenik može biti redovito unaprijeđen ako je njegov rad najmanje dva puta uzastopno ocijenjen kao »izvanredan«, odnosno »odličan«, ako postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti i ako ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.

Podnositeljica žalbe podnijela je 8. svibnja 2009. zahtjev za premještaj na radno mjesto višeg upravnog savjetnika, na koje je pročelnik Područnog ureda dao očitovanje u kojem iznosi mišljenje da zbog potrebe službe službenica treba ostati u Ispostavi Z.

Imajući u vidu odredbu čl. 90. ZDS i članka 3. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika, ne proizlazi da je napredovanje državnog službenika obvezno kad stekne propisane uvjete, već je uz ispunjavanje uvjeta odluka dana slobodnoj procjeni čelnika tijela. U konkretnom slučaju stoga tijelo prvog stupnja nije imalo obvezu podnositeljicu žalbe raspoređenu na radno mjesto samostalne upravne referentice rasporediti na radno mjesto višeg upravnog savjetnika.

IZVRŠENJE PRESUDE UPRAVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Nakon rješenja o premještanju na koje je podnesena žalba i zatim pokrenut upravni spor, tijelo prvog stupnja donijelo je konačno i pravomoćno rješenje o rasporedu podnositelja žalbe, a zatim je, u izvršenju presude Upravnog suda u postupku pokrenutom na prethodno rješenje o premještanju, utvrđena razlika plaće do konačnog i pravomoćnog rješenja o rasporedu.

Rješenje kl. UP/II-112-07/09-01/121, ur. br. 566-01/5-09-6 od 8. srpnja 2009.

Rješenjem tijela prvog stupnja utvrđeno je R. B. pravo na razliku plaće koju je ostvario kao službenik I. vrste i plaće koju bi ostvario na radnom mjestu – položaj I. vrste – pomoćnika pročelnika za razdoblje od 25. travnja 2005. do 5. lipnja 2005.

R.B. pravodobno je podnio žalbu u kojoj navodi da žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te obrazlaže da je premješten s radnog mjesta pomoćnika pročelnika na radno mjesto službenika I. vrste dana 25. travnja 2005., da je Upravni sud poništio rješenja tijela prvog stupnja od 21. travnja 2005. i 7. srpnja 2005. kojim je premješten na radno mjesto službenika I. vrste. Smatra da raspored po rješenju od 1. lipnja 2005. na radno mjesto višeg inspektora u ..., nije odlučan za rješavanje ove upravne stvari, s obzirom na to da žalitelj nakon poništenih upravnih akata mora biti raspoređen na radno mjesto na kojem je radio prije donošenja poništenih akata, slijedom čega traži povratak na radno mjesto pomoćnika pročelnika i isplatu razlike plaće i od 2007. te pravo na naknadu za pasivna dežurstva.

Rješenjem tijela prvog stupnja od 21. travnja 2005. podnositelj žalbe bio je premješten sa radnog mjesta pomoćnika pročelnika na radno mjesto službenika I. vrste u ... Na to rješenje podnio je prigovor koji je odbijen rješenjem tijela prvog stupnja od 7. srpnja 2005., a zatim je podnio tužbu Upravnom sudu, koji je poništio navedena rješenja presudom Us-7329-/2005-10 od 22. listopada 2008.

Dana 1. lipnja 2005. tijelo prvog stupnja donijelo je rješenje kojim se podnositelj žalbe, dana 6. lipnja 2005., nakon stupanja na snagu novog Pravilnika o unutarnjem redu od 26. travnja 2005., raspoređuje na radno mjesto višeg inspektora u ..., koje je postalo konačno i pravomoćno.

Tijelo prvog stupnja u postupku izvršenja presude Upravnog suda donijelo je pobijano rješenje 30. prosinca 2008. U rješenju je utvrdilo razliku plaće za razdoblje od 25. travnja 2005. do 5. lipnja 2005., odnosno dana rasporeda podnositelja žalbe na radno mjesto višeg inspektora po konačnom i pravomoćnom rješenju o rasporedu od 1. lipnja 2005., a zatim je to obrazložilo na način propisan odredbom čl. 209/2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/91, 103/96).

JUBILARNA NAGRADA

Za stjecanje prava na isplatu jubilarne nagrade iz članka 62. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine, broj 93/08, 23/09 – ispravak, 39/09 – dodatak) neplaćeni dopust ne smatra se prekidom službe u državnom tijelu, ali se razdoblje neplaćenog dopusta (vrijeme mirovanja prava i obveza iz državne službe) ne uračunava u ukupno trajanje neprekidne službe u državnim tijelima.

Rješenje kl. UP/II-112-07/10-01/193, ur. br. 566-01/5-10-2 od 5. svibnja 2010.

Rješenjem tijela prvog stupnja utvrđeno je da je državni službenik S. L. ostvario pravo na isplatu jubilarne nagrade za navršениh 10 godina neprekidnog rada u državnim tijelima u visini 1,25 osnovice za izračun jubilarne nagrade u 2009.

S. L. pravodobno je podnio žalbu, u kojoj navodi da je navršio 15 godina rada u državnim tijelima, to više što je 2005. dobio isplatu nagrade za 10 godina neprekidnog radnog staža u državnim tijelima. Dalje navodi da mirovanja radnog staža zbog neplaćenog dopusta ne znače i prekid

radnog staža, nego se samo datum pomiče za onoliko dana koliko je bio neplaćeni dopust. Traži isplatu jubilarne nagrade za navršениh 15 godina neprekidnog rada u državnim tijelima.

Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike (NN 93/08, 23/09 – ispravak, 39/09 – dodatak) u čl. 62. utvrđuje da službeniku i namješteniku pripada pravo na isplatu jubilarne nagrade za neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave ovisno o navršениm godinama službe odnosno rada u državnim tijelima kad navršе 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45 godina staža u visini osnovice koja je propisana za isplatu jubilarnih nagrada.

U očitovanju na žalbu tijela prvog stupnja od 25. siječnja 2010. navodi se stajalište Zajedničke komisije za tumačenje i praćenje Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike od 28. veljače 2003., po kojem se prekidom službe u državnim tijelima smatra svaki prekid dulji od 8 dana, pa se prethodni rad u državnim tijelima s prekidom duljim od osam dana i kasniji rad u državnim tijelima ne mogu zbrojiti kao neprekidni radni staž za ostvarivanje prava na isplatu jubilarne nagrade.

Uvidom u radnu knjižicu podnositelja žalbe utvrđeno je da je u državnoj službi od 7. listopada 1994., ali da je bilo prekida službe duljih od 8 dana, za koje je bitno utvrditi razloge nastanka s obzirom na tumačenje Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike dano na sjednici održanoj 17. ožujka 2009., glede neplaćenog dopusta, prava na godišnji odmor, regres i jubilarnu nagradu. Kako iz žalbe proizlazi da se službenik koristio neplaćenim dopustom, Komisija navodi da sukladno čl. 37. Kolektivnog ugovora za vrijeme neplaćenog dopusta službeniku ili namješteniku miruju prava i obveze iz službe odnosno radnog odnosa, pa se neplaćeni dopust u trajanju dužem od osam dana ne smatra prekidom službe u smislu prava na godišnji odmor iz čl. 13. Kolektivnog ugovora i ostvarivanja prava na regres iz čl. 50. Kolektivnog ugovora. Također se za stjecanje prava na isplatu jubilarne nagrade iz čl. 62. Kolektivnog ugovora neplaćeni dopust ne smatra prekidom službe u državnom tijelu, ali se razdoblje neplaćenog dopusta (vrijeme mirovanja prava i obveza iz državne službe) ne uračunava u ukupno trajanje neprekidne službe u državnim tijelima.

Iz rješenja od 7. travnja 1997. proizlazi da su podnositelju žalbe zbog korištenja neplaćenim dopustom u trajanju od 60 dana mirovala prava i obveze iz radnog odnosa u vremenu od 1. svibnja 1997. do 31. svibnja 1997., dakle 30 dana. Isto tako iz rješenja od 13. studenoga 1998. proizlazi da su mu zbog korištenja neplaćenim dopustom u trajanju od 23 dana mirovala prava i obveze iz radnog odnosa od 10. prosinca 1998. do 31. prosinca 1998.

Ima li se u vidu navedeno tumačenje Kolektivnog ugovora i rješenja o korištenju neplaćenim dopustom, službenik S. L. navršio je 9. prosinca 2009. 15 godina neprekidnog rada u državnim tijelima Republike Hrvatske.

RASPORED DRŽAVNIH SLUŽBENIKA KOJI SU STEKLI VIŠI STUPANJ STRUČNE SPREME

Državna službenica raspoređena je nakon ustrojstvenih promjena na radno mjesto za koje je uvjet stručna sprema koju je imala u vrijeme prethodnog rasporeda. Tijelo prvog stupnja nije imalo obvezu rasporediti ju na radno mjesto za koje je uvjet viši stupanj stručne spreme, koju je naknadno stekla.

Rješenje kl. UP/II-112-07/08-01/681, ur. br. 566-01/5-08-3 od 26. veljače 2009.

Rješenjem tijela prvog stupnja Ž. P., VŠS, ekonomistica, s ostvarenim radnim stažem od 14 godina, 2 mjeseca i 17 dana, raspoređena je s danom 1. lipnja 2008. na radno mjesto III. vrste – stručne referentice.

Protiv navedenog rješenja pravodobno je podnijela žalbu u kojoj navodi da se zadnje četiri godine školovala uz potporu tijela prvog stupnja i uspješno završila studij ekonomije, čime je stekla naziv prvostupnice, odnosno baccalaureus manager marketinga, i da je bez obzira na završeni studij dobila rješenje na srednju stručnu spremu, da u tijelu prvog stupnja radi preko 14 godina te da ima dovoljno stručnosti, samoinicijativnosti i kreativnosti za obavljanje zadanih poslova te moli da se izda pravovaljano rješenje.

Prema odredbi čl. 127. ZDS, kad se donese novi pravilnik o unutarnjem redu, službenici se raspoređuju na radna mjesta sukladno tom pravilniku vodeći računa o poslovima koje su do tada obavljali, a ako se ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je podnositeljica žalbe rješenjem tijela prvog stupnja od 22. svibnja 2006. bila raspoređena na radno mjesto III. vrste – stručne referentice.

Pravilnikom o unutarnjem redu tijela prvog stupnja predviđeno je i radno mjesto stručnog referenta na koje je žaliteljica raspoređena, uvjeti za raspored na to radno mjesto su srednja stručna sprema društvene, humanističke, tehničke, prirodne ili druge odgovarajuće struke, najmanje jedna godina radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, poznavanje rada na računalu, znanje jednog stranog jezika i položen državni stručni ispit.

Uvidom u potvrdu Sveučilišta od 26. travnja 2007. utvrđeno je da je Ž. P. diplomirala 26. travnja 2007. i stekla višu stručnu spremu i stručno zvanje ekonomista, kako je i navedeno u t. 1. pobijanog rješenja. Isto tako je izvršen uvid u potvrdu Visoke poslovne škole iz koje proizlazi da je podnositeljica žalbe 15. srpnja 2008. stekla 180 ECTS bodova i stručni naziv stručne prvostupnice menagera marketinga, odnosno da je navedeni stručni naziv podnositeljica žalbe stekla nakon donošenja pobijanog rješenja.

U čl. 8/1. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (NN 77/07) određeno je da niži državni službenik koji tijekom državne službe stekne viši stupanj stručne spreme može napredovati na radno mjesto za koje je kao uvjet stručnog znanja propisana stručna sprema koju je državni službenik naknadno stekao ako ima najmanje dvije godine radnog iskustva u državnoj službi te, u čl. 8/3., da se državnom službeniku u radno iskustvo na odgovarajućim poslovima uračunava ukupno radno iskustvo ostvareno u državnoj službi.

Prema tome, nesporno je da je tijelo prvog stupnja pravilno primijenilo odredbe materijalnog propisa kad je prilikom rasporeda po Pravilniku o unutarnjem redu od 30. travnja 2008. podnositeljicu žalbe, vodeći računa o poslovima koje je do tada obavljala, rasporedilo na radno mjesto III. vrste – stručne referentice, budući da, sukladno čl. 8/1. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika, ne postoji obveza rasporeda državnog službenika koji je tijekom službe stekao viši stupanj stručne spreme na radno mjesto za koje je kao uvjet stručnog znanja propisana stručna sprema koju je državni službenik naknadno stekao.

Priredila Mirna Vukman Cerovečki*

* Mirna Vukman Cerovečki, članica Odbora za državnu službu (a member of the The Civil Service Commission, Republic of Croatia)